

fram for partiet

NOVEMBER
1975

Diskusjonsblad for Oslo

INNHOOLD:

Leder: Tre niinger for organisering i
streikestøttekomiteer.....s.3

ode Pane: Hiv på mere kol.....s.4

Nye politiske mål stiller nye økonomiske
krav.....s.5

Vervearbeiden.....s.6

Hvordan anvende studier konkret.....s.8

7. november... ..s.9

Eksempler fr' organisering av ein
streikestøttekomitee... ..s.10

Om Å b o i kollektiv.....s.11

Valkamp i 4½ mnd. - nødvendig?....s.12

NS - mobilisering.....s.12

Svar til Sunolf.....s.13

leder:

PRINSIPPER for organisering av arbeid i STREIKESTØTTE KOMITÉER

NB: Om det endelige grunnlaget, se KK. Som kommer.

Formålet med streikestøttekomiteene.

Formålet med SSK er å drive virksomhet for å støtte streiker og aksjoner som arbeidere, bønder, fiskere og andre arbeidende masser fører. Etter vår mening bør det politiske grunnlaget for komiteene begrenses til ai kort minimumsplattform utfra de prinsippene som er her.

Organiseringa av komiteene.

Komiteene må ta sikte på å organisere alle som er interessert i å støtte opp om og arbeide aktivt etter komiteens målsetting. Komiteene må ta sikte på å organisere bredt, de må bli en virkelig front som samler progressive og masser og f.eks. medlemmer av andre partier som støtter grunnlaget. Komiteene må velge et fungerende styre, som leder komiteenes arbeid. Komiteene må ha et eget indre liv, med diskusjoner, planer og en sjølstendig økonomi for komiteens drift.

Streikestøttekomiteens arbeid.

Komiteene har som formål å samle inn penger til og spre kunnskap og informasjon om streiker og aksjoner, for derigjennom å styrke solidariteten i det arbeidende folket. Metoder! stands, husbesøk, løpeseddelutdeling, møter, innsamling av penger, mobilisering til demonstrasjoner osv.

Streikestøttekomiteene og fagbevegelsen.

Streikestøttearbeidet på arbeidsplassene foregår sjølsagt gjennom fagbevegelsen. Komiteene er på ingen måte noen erstatning for fagbevegelsen og vil derfor heller ikke ta opp fagbevegelsens saker, som utforming av tariffkrav, ol. SSK har til hensikt å organisere alle utenfor arbeidsplassene, som ønsker å ta del i støttearbeid for arbeidere i kamp. Arbeidet SSK har gjort til nå, har vært helt avgjørende for å vinne seier i de kampene som har vært ført.

Vær på vakt mot sekterisme i dannelsen av komiteene og i arbeidet. Komiteene er ingen fortsettelse av KV-gruppene. Det strider f.eks. mot komiteens grunnlag at komiteen selger KK. Vi vil også advare mot å starte diskusjoner om marxisme kontra revisjonisme osv som skoloring av komiteens medlemmer. Gjerdere først og fremst bruk av klassikernes erfaringer som støtte ved innledninger dere holder, osv.

Det sentrale SSK-kontoret.

Dette kontoret er et informasjonskontor, som sprer de forskjellige streikenes og aksjonenes løpesedler. Det går dessuten ut et informasjonsblad, "Handslag" som alle komiteene bør skaffe seg.

BNBNBNBN: Løpesedler utgitt av AKP spres ikke gjennom informasjonskontoret og skal heller ikke spres av komiteene.

INTENSIVT ARBEIDET MED STREIKESTØTTEKOMITEENE!

UTGITT AV ARBEIDERES KOMMUNISTPARTI (MARXISTLENINISTENE)
N. 2 1974 1 96 20-10-1
RØDE FANE
TIDSSKRIFT FOR
KOMMUNISTISK TEORI OG DEBATT

hiv på mere køl!

FOLK SOM STØTTER PARTIET
HAR KRAV PÅ SKOLERINGS-
TILBUD. DU HAR PLIKT TIL
Å DRIVE PLANMES SIGE
SJØLSTUDIER.

Kamerater, vervekampanja til Røde Fane går smått. Vi ligger på under halvparten av det som må inn hver uke for å nå målet på 1000 før nyttår.

Jeg regner med at dere skjønner hvorfor kampanja er satt i gang. Vi har sett at partiet har gjort feil de siste åra. Den relativt dårlige forståelsen for studienes betydning har letta muligheten for at slike feil kunne vinne gjennom.

I korrigeringsstudiene av stor betydning. Uten aktive sjølstudier framover, vil vi komme til å mangle et skikkelig grunnlag å korrigere etter. Det kan bli overflatekorrigeringsstudier, uten dyp forståelse for rett og galt, for strategi og taktikk.

Røde Fane har satt seg som oppgave å være et lokomotiv for å drive fram mer studier. Bli med i toget - tegn abonnement sjøl. Og - få med sympatisører og folk du diskuterer mye med ellers også.

Bladet er kanskje ikke like lettlest som ei cowboybok. Men det er populært, det er retta inn på de behova klassebevisste arbeider har for opplysning. Jeg har snakka med nye kamerater som sier Røde Fane har vært den hjelpa de trengte for å komme på et bra nivå raskt,

og delta fullt ut i parti-arbeidet. Dette er den beste rosen vi kan få. Vi trur det betyr at Røde Fane også kan utvikle en sympatisør som er villig til å drive klassekamp til en som vil være med i partiet etter noen måneder.

ÅSSEN SKAL VI VERVE?

Assen vi skal verve? Jo, for det første: Diskuter betydninga av bladet, diskuter hvordan dere bruker det sjøl, hvordan dere bruker det overfor sympatisører. Summer opp med kritikk og sjølkritikk viss det er for dårlig brukt, bruk de positive erfaringene aktivt.

Ta med vervelister på møtet, bruk dem sjøl - og bruk dem når dere jobber blant sympatisørene.

Her er det lurt å ha med seg et nummer av bladet - vise hva slags blad det er, og argumentere hardt for at det er nødvendig med sjølstudier, at en ikke kommer så helvetes langt med bare vilje til å lage revolusjon, men at vilja må styres av teori.

Bruk gjerne gruppeabonnementsordninga om det gjør sikkerheten bedre. Det er best å ikke tegne så veldig mange i hver gruppe, spre det heller på flere adresser.

Ikke soml med å sende inn nye abonnenter. Gjør f.eks. slik: Send inn melding om to nye abonnenter på et gruppeabonnement som er i gang.

Opprett et gruppeabonnement til, og send inn nye abonnenter på denne adressa etterhvert.

Noen steder vil enkeltabonnenter være å foretrekke. Diskuter dette konkret.

Nye politiske mål stiller nye økonomiske krav

Partiets inntekter er i all hovedsak kontingent, gaver og innsamlinger av ulike slag. Men kjerna i inntektene er kontingenten - ut fra det vi med sikkerhet vet kommer inn hvert kvartal, kan vi planlegge det videre politiske arbeidet.

Det gjøres mye bra økonomisk arbeid i avdelingene, spesielt må vi igjen trekke fram siste rotasjonskampanje, som viste et langt sprang framover.

Men, vi kommunister kan ikke ikke slå oss til ro med at vi gjør et relativt bra arbeid. Det vil bety stagansjon og etter en tid tilbakegang. Vi må hele tiden gå i spissen for å lede og utvikle arbeidet til nye nivåer.

Det betyr for Økonomien at når vi setter oss nye politiske mål, må vi også sikre at vi har en økonomi som gjør oss i stand til å gjennomføre de oppgavene vi setter oss.

Vi veit at det er mange partikamrater som kan betale mer enn overste sats i kontingent.

Vi ønsker derfor at avdelingsstyrets kasserer undersøker med hver enkelt om mulighetene for å gå opp i kontingent.

Mange forhold spiller inn, to personer med samme inntekt kan ha vidt forskjellige økonomi, avhengig av f.eks. huslei og familieforhold.

Metoden for å ~~hente~~ heve kontingenten må være diskusjon og kamp med den enkelte. Helst bør slike diskusjoner foregå på avdelingsmøter/stedslagsmøter men pga. tett møtetilnærhet kan dette være vanskelig. Dett e må ikke lindre avdelingsstyret i å ta finne måter å gjennomføre diskusjoner på. Denne debatten må ikke trekke i langdrag, vi ønsker å se resultater allerede i 4.kvartal. Send innlegg til FKP om diskusjonen.

ds/ou

(RØDE FANE....)

HVEM SKAL VI SPØRGE?

Spør deg sjøl og dine nærmeste kamerater først. (Dersom dere abonnenter, spør hvordan dere bruker bladet!)

Spør aktivister fra valgkampen, aktivister i kvinnekampen, spør folk som har reagert skarpt mot suspensjonene, spør streikestøtteaktivister. Gå på, argumenter. Bevegelsen trenger mange skolerte folk, i og utenfor partiet. Det er bære sånn den kan bli motstandsdyktig og kampdyktig!

Bort med alt sommel og byråkrati!
Kampanje for Røde Fane er et mål på hvor djunt korrigeringa av høyrefeilte går!!

FRAM FOR 1000 NYE ABONNENTER
RASKT!

(Vervelister er trykt. Har du fått noen? Gå på ledelsen på ditt sted om du ikke har dem.)

O.F. for
RØDE FANE,
redaksjon,
distribusjon.

vervekampanjen:

erfaringer fra et bedriftslag

Det er blitt oppsummert at en fastere tilknytning til arbeiderklassen og dens kamp er en nødvendighet. Vi har som målsetting å stille arbeiderklassen i ledelsen på alle nivåer i partiet, og innrette partiets arbeid på arbeiderklassens kamp. En kraftig styrking av studiearbeidet og større rekruttering av arbeidsfolk er en forutsetning for å nå denne målsettinga, og en vervekampanje er derfor vedtatt som partiets hovedoppgave i høst.

Skal vi kunne utvikle et godt rekrutteringsarbeid må vi stadig foreta sammenfatning av de erfaringene vi har. Det er derfor av stor betydning at alle kamerater som arbeider i industrien legger fram sine erfaringer, og at vi i FFP, TF og andre partiorganer får en kontinuerlig diskusjon om disse tingene i tida framover.

Her er noen av erfaringene fra en større industribedrift i Oslo, der jeg arbeider:

Vi har i lengre tid begått feil av syndikalistisk type i arbeidet vårt, med bakgrunn i de høyretendenser hele partiet har lidd under. Dette har sjølsagt også gitt seg utslag i dårlig rekrutteringsarbeid.

Grovt sagt er det slik at vi i hele denne tida har ofret den kommunistiske propagandaen for liten oppmerksomhet. Vårt arbeid har i stor utstrekning bestått i agitasjon på rene fagforeningssaker. Gjennom dette knyttet vi kontakt med en god del arbeidskamerater som støttet oss og stemte med oss i sak etter sak. Vi fikk med andre

ord et omland av klart kampinnstilte arbeidere, men vi beveget dem ikke et skritt nærmere kommunistiske idéer og partimedlemsskap gjennom denne perioden (1-2 år).

- Nå skal det heller ikke underslås at vi også i det rent faglige arbeidet gjorde grove høyrefeil. Bl.a. ofret vi mye tid på diplomati med ledende "venstre"-SVer, og forstod ikke betydningen av å mobilisere massene. Dette hindret oss naturligvis i å komme i kontakt med dem og utvikle nye kampinnstilte arbeidere. Vi økte ikke omlandet vårt, og dem vi hadde klarte vi ikke å utvikle noe særlig.

I dag har vi gående mange studiesirkler hvor mange av disse folka deltar. Når vi spør dem om hvordan de betraktet oss for f.eks. et halvt år siden, får vi gjerne til svar: - "Vi så ikke noen forskjell på dere og SV.

Hva er så årsaken til at situasjonen har forandret seg?

Utviklinga av klassekampen den siste tida, og partiets kamp mot høyre presser oss til å ta forholdet vårt til SV og DNA opp til ny vurdering, og vi begynner å forstå Lenins ord om de borgerlige arbeiderpartiene:

"Det revolusjonære sosialdemokratis seer i verdensmålestokk er absolutt uunngåelig, men den kommer og vil komme, foregår og vil foregå utelukkende mot dere, den vil bli en seier over dere."

"Faktum er at 'borgerlige arbeiderpartier' som politiske foretelser alt er oppstått i alle de framskredne kapitalistiske land, og hvis det ikke blir ført en besluttosom og skånselsløs kamp over hele linjen mot disse partiene - så kan det verken være tale om noen kamp mot imperialismen eller om marxisme eller sosialistisk arbeiderbevegelse."

Vi må med andre ord kjempe for å avsløre revisjonistene og arbeideraristokratene, og det kan vi bare gjøre ved å holde fram et skikkelig revolusjonert alternativ for massene .

Vi begynte nølende i starten, etter hvert mer offetsivt, å snakke om væpna revolusjon, proletariatets diktatur, om nødvendigheten av å ha et sterkt kommunistisk parti osv. Vi reiste hjem til folk og diskuterte i timevis om kampen mot klasseforråderene, og om nødvendigheten av å studere osv.. Og vi skapte entusiasme for å delta i studiesirkler. Naturligvis var det ikke sånn at folka øyeblikkelig kasta seg på ideen og maste om å bli partimedlemmer. Vi måtte ta kamp med dem. Vi tok den kampen vi hadde unnlatt å ta i lang tid, og det viste seg at kampen ga resultater.

Før vi satte i gang sirklene, diskuterte vi hvordan vi skulle dem opp, og ble enige om at den gamle trinn I-sirkelen ikke bare inneholdt konkrete pol. feil, men at den også undervurderte arbeiderfolks evne til å studere og forstå klassikerne. Den var faktisk et uttrykk for parolen om "parti for vanlige folk" og innebar såvel neglisjering av teoretiske studier som manglende forståelse for arbeiderklassen som den eneste konsekvente revolusjonære klassen. Det endte med at vi tok utgangspunkt i litt forskjellige sirkler (RU-sirkel og trinn II), lagde de fleste spørsmål sjøl, og ga folka i oppgave å forberede seg gjennom studier av stykker fra klassikerne. Og dette har godt bra. De ivrigste leser mer enn de er bedt om, og kjøper på egenhånd masse tillegslitteratur.

De oppsummeringene vi foreløpig har hatt peker på to ting: For det første har forberedelsene fra studieledernes side ikke bestandig

vært god nok. "dette kan vi da"- og "dette går på rutina"- innstillingen er til en viss grad ute og går. Den representerer bl.a. en undervurdering av vårt eget behov for å studere, og mangel på ansvar for å rekruttere kommunistiske medlemmer.

For det andre må vi være oppmerksom på den faren entusiasmen for framgangen fører med seg: vi er glade og fornøyde over å ha utviklet arbeidskamerater så langt som å delta aktivt på studiesirkel. Samtidig er vi sjølsagt redd for tilbakegang i arbeidet. Dette kan gi seg uttrykk i redsel for kamp, - og kanskje spesielt redsel for kampen for å få dem til å søke medlemskap i partiet. Hvis vi ikke er

tilstrekkelig oppmerksom på dette, kan vi risikere å bli stående igjen med et omland som befinner seg på et høyere nivå enn tidligere, men som framleis ikke er partimedlemmer. En annen avart av denne feilen, å være overdrevent tilfrds med tingenes gang, kan også oppstå. Satt på spissen: "nå har vi rekruttert så mange, nå kan vi vente noen år til neste gang..! (Vi har sjøl forsøkt å ta tiltak mot dette ved å organisere nye sirkler etter hvert, sjøl om det bare er en eller to som deltar).

Konklusjon: Vi har gjort framgang i vervingsarbeidet fordi vi har blitt dristigere med kommunistisk propaganda markerer oss i mot de borgerlige arbeiderpartiene og bekjemper dem, og har begynt å føre kamp mot massenes

(forts. s. 14)

hvordan anvende studier konkret

J. Stalin: Mot vulgarisering av
parola om sjølkritikk.

I denne artikkelen vil jeg prøve og vise hvordan studier kan anvendes konkret. Kritikk og sjølkritikk er en viktig metode for oss, forutsatt at vi gjør det riktig. Stalin: "...Sjølkritik er ein særreigen metode, ein bolsjevikisk metode, for å øve opp det revolusjonære utviklings-sinnelaget hos styrkane til partiet og arbeidarklassen i det heile. Marx sjølv tala om sjølvkritikk som ein metode til å styrke den proletariske revolusjonen."

Tar fatt på en av artikkelene i "Hva må gjøres" nr. 4/75, - om oppsummeringa av husleiestreika og okkupasjonen på Sogn. Først vil jeg slå fast at streiken ikke var et nederlag, sjølv om studentene tapte slaget - husleia ble ikke satt ned. Streika og seinere okkupasjonen viste vegen som studentene må gå.

Men- hvor står det om hvilke feil som ble gjort, som gjorde at studentene ikke vant? Det står ingen ting, feila skjules! Ett av kritieriene for oss kommunister er å ta sjølkritikk. (Stalin sit. Lenin:

"Det tilhøvet eit politisk parti har til sine eigne mistak er ein av dei viktigaste og sikraste måtar å dømme om korleis det i PROAKSIS oppfyller dei pliktene det har mot KLASSEN sin og mot dei arbeidande MASSANE. OPENT Å VEDGÅ EIT MISTAK, slå fast grunnane for det, analysere dei tilhøva som førte til det, grundig diskutere midlane for å rette på det - dette er kjennetegnet på eit alvorlig parti,..." "Proletariatet er ikkje redd for å vedgå at ein har lukkast storveges med dette e eller hint i revolusjonen, og at dette el. hint ikkje har lukkast. Alle dei revolusjonære partia som til nå har gått til grunne gjorde det av di dei VART SJÖLNÖGDE, ikkje makta å sjå kor dei hadde styrken sin og var REDDE FOR Å TALA OM SINE EIGNE VEIKSKAPAR. Men vi skal ~~ikk~~ ikkje gå til grunne, for vi er ikkje redde for å tala om veikskapane våre, og vi skal lære oss å vinne over dei."

Så til art. som får en til å steile: "Revolusjonære er ikkje pyser"! Istedetfor å oppsummere feila,

7. november

7. NOVEMBER - MÖTE PÅ 58. ÅRS DAGEN
FOR OKTOBERREVOLUSJONEN.

I år er det 58 år siden oktober-
revolusjonen, - begynnelsen til
den første sosialistiske staten.
AKP(ml) i Oslo arrangerer et møte
på denne årsdagen, et møte som tar
opp lærdommen fra den gangen og hva

det betyr for kampen i dag. Mer om
programmet for møtet kommer i
Klassekampen. Ta med kammerater
fra jobben og andre steder og møt
opp i Samfundssalen, fredag 7. nov.
kl. 1900!

(HVORDAN ANVENDE....)

slår ml-studentene seg på brystet -
roper vi er ikke feige! Sit. fra art.
"Eindelig progressive studentar har og-
så lurt på om ikkje det å okkupere e
er å gå for langt. Vi som er revolusjonære,
meiner at det er helt naudsynt å ta i bruk militante kampformer
ar dersom vi meiner noko med kampen
og krava våre. Det blir aldri noko
proletardiktatur innafor ramma av
borgarlege lover - og heller ingen
framgangsrik dagskamp...."

Var dette en revolusjonær kamp? En
revolusjonær kamp har som mål å
styrte klassesdiktaturet. Dette var
en ordinær interessekamp, - innafor
borgerskapets klassesdiktatur.

Det er riktig at vi som kommunister
skal gå i spissen og vise veg, (opp-
summeringa om hvordan ml'erne funger-
te som fortropp i denne streiken, kan
gjøres internt) men samtidig må vi
stikke fingeren i jorda, se hvor vi
står. Skillelinja gikk ikke mellom
revolusjonære/ikke-revolusjonære, som
denne art. sier. Men mellom de progres-
sive massene på den ene siden og staten
med dens lakeier på den andre.

I denne art. moraliserer studentene;
de veit vegen, de gjorde riktig og
snakker nok om det var de revolusjonære,
- og om betydning til de

andre ikke er pyser, som okkuperte
aleine. Dvs.: Vi mot røkle!

Det finns ikke frugg av sjølvkritikk i
hele oppsummeringa. Studentene har ikke
evna å legge fram sjølvkritikk, og hva
kan da skje med massene? Fordi det er
en feilaktig oppsummering, så kan de
fjerne seg fra oss.

Vær obs. på den nye høyre-
linja, forkledd i "venstre"
fraser.

Dette er en type feil som foregår
blant mange av oss, særlig nå når vi
skal ta kampen mot høyre. Det er greit
at vi ikke skal være oppurtunistisk
mot angrep og feil kritikk, men
samtidig må vi være åpne på kritikk
som er riktig.

Stalin: "...Av dette kan ein berre dra
ein slutning: at utan sjølvkritikk kan
det ikkje bli noka skikkelig fostring
av partiet, klassen og massane, og
utan skikkelig fostring av partiet,
klassen og massane kan det ikkje
finnast noen bolsjevisme."

Oppfordrer kammerater til å
studere Stalins hefte, og å svare på
denne art. Eller studier tilknyttede andre
saker, f.eks. Lenin: "...og renegaten
Kautsky". På denne måten kan det sette
i gang sjølstudiene.

Rosa

● røynsler frå organisering av ein streikestøttekomité

Da støttearbeidet for Hammerverk-
arbeidarane kom i gang rundt 1.mai, måt-
te vi starte på nytt med ein ny streike-
støttekomité (SSK). Den gamle måten med
å organisere streikestøtta berre rundt
skostern verksemd som stand, husvitjing
osb. var ikkje lenger nok når det i haust
vart fleire streiker samstundes. Parolen
med breie, permanente SSK fekk fort feste
i oss då vi på same tid diskuterte
øgreifeila i partiet.

For å få ein permanent komité som
kunne organisere mange og utvikle seg
til eit slagkraftig våpen for å styrke
støttearbeidet og solidariteten i klas-
sen, var det fire ting vi måtte leggje
vekt på: Eit leiande styre, inre demo-
kratisk liv, ei fast organisering og
innretting på arbeidarklassen.

INRE DEMOKRATISK LIV

Frå avdelinga har vi sett av lei-
ande kameratar og fått med dei beste
av dei som står nær oss. Styret har
jæmnleg møter der ein prøver å drive
fram eit inre demokratisk liv for
komitéen. Utan at komitéen diskuterer
grundig dei streikane som er i gang,
set seg inn i bakgrunn for streiken,
fylgjer med i utviklinga og legg vekt
på å skolere dei aktive i komitéen,
kan det vanskelig verte ein permanent
komité. I motsetnad til tidlegare har
diskusjonar, studier og skolering vort-
te ein viktig del av arbeidet. Noko s:

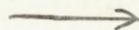
det vi har hatt studier på er den øko-
nomiske krisa, stoff frå pol.øk.boka,
Lenin sin artikkel "Om streik". Vidare
har det vore interesse for å få i gang
ein form for sirkel med stoff henta frå
pol.øk.boka. Vi har òg oppmoda medlem-
ane sjølv til å kome med framlegg om
høvelege studier.

ORGANISERING

Komitéen har vi organisert i mindre
grupper, då det lett berre var nokre få
som deltok i diskusjonen då vi var man-
ge. Gruppene, som vert leia av kvart
sitt styremedlem, har òg sine faste
bedrifter, roder for husvitjing, skal
stille folk til stand kvar laurdag osb.
Vi skiftar på med gruppemøte og komité-
møte for å styrke demokratiet og sam-
haldet i komitéen.

INNRETTING PÅ ARBEIDARKLASSEN

Eit viktig sak som vi tidleg
diskuterte, var innrettinga på arbeidar-
klassen. Komitéen må ha som målsetting
å styrke solidariteten i klassen og
knytte band til fagrørsla utan å verte
noko alternativ til fagrørsla. I avde-
linga vart denne diskusjonen òg knytta
saman med rekrutteringspolitikken vår,
der det var sterke tendensar til å ta
opp alle aktivistar i partiet. Samstun-
des med at vi korrigererte rekrutterings-
politikken vår, måtte vi òg ha ei orga-
niserings for folk som enno ikkje var

Om å bo i kollektiv

En del medlemmer i AKP(m-l) bor i kollektiv. Det kan være mange årsaker til dette. Bolignød - Praktiske hensyn, kan dele på matlaging, vask osv. - eller folk som mener at den boformen som hører kjernefamilien til er avlegs.

Jeg mener at det er feilaktig at en del kamerater slår seg sammen i f.eks. et svært hus i kollektiv. Det er først og fremst en fare for sikkerheten. Eks. Flere av dem som bor der er med i forskjellige avdelinger/utvalg, osv. Møter holdes som regel hjemme hos folk. Etter en tid kjenner alle å huset til hvilke kamerater de andre jobber sammen med og som regel hva de driver med. Sjøl om en er forsiktig med å ha møter i kollektivet, lekker slikt som regel ut ved at beskjeder om å kontakte den og den legges igjen, kamerater kommer på døra, osv.

Særlig risikabelt mener jeg det er når

(RØYNSLER FRÅ.....)

mogne for medlemskap. Gjennom at innrettinga på arbeidarklassen har slått igjennom, har det kome mange arbeidrar med i komitéen. Tilbodet om ei fast organisering, skolering og studier saman med det aktive støttearbeidet har frista meir enn den gamle typen SSK, der det einaste tilbodet var aktivistarbeidet med stands og husvitjing. Dei faste møta gjer det òg lettare for usikre å leggje fram problema sine og for å utveksle dei gode røynsleane som kjem fram i arbeidet.

STØTT STREIKESTØTTEKONTORET

Danninga av streikestøttekontoret var eit stort skritt framover for streikestøtterørsla med den hjelpa det

en bor sammen med SV,ere, som jeg vet noen gjør. Særlig aktuelt i kollektiv danna mens folk var studenter. Dersom en skal være sikker på at disse ikke skal vite ting, kan en aldri ha møter hjemme, aldri få beskjeder på døra, må ha svar lås på skuffen med interne papirer, etc. Og hvem overholder dette? "et hjelper lite å si at den SV,ern jeg bor sammen med, er hederlig og Ok. Hva vet en egentlig om hvem som vanker der, kan en garantere for alle som går i huset?."

Kort sagt - den dagen det er aktuelt å internere kommunister, er du spesielt utsatt dersom du bor i kollektiv. For hvorfor ikke ta 7 om gangen ?

Har noen i kollektiv lyst til å svare på dette?

"Eneboer"

kan yte komitéane. På den andre sida har vi vedteke i komitéen vår å stø dei økonomisk.

Alle medlema i komitéen betaler faste beløp kvar veke til komitéen: Ein fast del av dette går til kontoret, ein annan del går til vår eiga drift og resten til dei streikande.

Gjennom ei nær tilknytting til streikestøttekontoret ser vi òg vonet om at ei stor og brei, einskapleg streikestøtterørsla kan utvikle seg i tida som kjem.

Streikestøtteaktivist.

● Valgkamp i 4½ mnd.

— nødvendig?

Jeg er enig i at det var riktig å stille til valg i år. Jeg mener også at vi i all hovedsak kjørte en bra valgkamp politisk sett, sjøl om det var en del feilaktige utskudd på linja i Oslo. (Tidligere oppsummert på allmøte i RV i Oslo).

Men jeg begynner etterhvert å tvile på om det er nødvendig å kjøre valgkamp i 4 ½ måned? Avdelinga mi kunne gjort innsatsen sin på 1 ½ måned. Kanskje er det typisk ?

Kort sagt- er det en revisjonistisk feil å legge så stor vekt på valgkampen i TID ? Det var andre viktige saker som kanskje ble for lite prioritert i denne tida - hammerverk, f.eks.

Noen argumenter mot så lang valgkamp.

- Det ~~er~~ er objektivt vanskelig å gå ut og lage valgkampgrupper allerede i mai, rett og slett fordi massene ikke er innstilt på valg på den tida.

- Mai og juni med valget som ekstern hovedoppgave har derfor hos oss vært et strev for å organisere en massebevegelse det ikke var objektivt

grunnlag for. Hadde det ikke tjent valget like bra om vi denne tida hadde jobba med streike-kampen og heller seinere trukket med dem vi hadde fått kontakt med der i RV-arbeid?

- Hva med å kjøre intensiv valgkamp fra 1.august og til valget? OG virkelig kasta alle krefter inn da? Forutsetninga hadde sjølsagt måtte være at noen hadde forberedt valgkamp-godt på forhånd, slik at f.eks alt propagandamateriale var ferdig. Med andre ord, alle ut av startgropa 1. august, med den politiske linja for valgkampen , sentrale og Oslo (!)-programmet diskutert internt på et tidligere tidspunkt. Og så full fart frem til valget. En kan si at vi trengte lang tid tål å overbevise folk om slike strtegiske saker som vi hadde i programmet, men ærlig talt, jeg tror vi hadde klart det på denne tida, med full innsats.

Kanskje har formennen for RV, Sigurd.A. lyst til å kommentere dette?

Medlem, Oslo.

DNS

DS i Oslo vil **STERKT OPPFORDRE** alle som har eller kan få medlemskort og to klipp i DNS til å stille på

GENERALFORSAMLINGA I DNS
lørdag 29/11.

Se artikkel om dette i forrige nr. av FFP.

● svar til supolf

Kamerat, du reiser en viktig sak. Spørsmålet om forholdet til alkohol, om restaurantlivet, om bevegelsens behov kontra personlige behov mhp. økonomien og spørsmålet om sikkerheten trenger en grundig og seriøs behandling. Borgerskapet har mange metoder og midler de tar i bruk for å svekke arbeiderklassen og det kommunistiske partiet. Å føre krig mot monopolkapitalen krever år våkenhet og disiplin av hver enkelt kader i partiet. De personlige interessene må underordnes klassens interesser. Å gjennomføre dette er vanskelig fordi borgerskapets massive propaganda konstant framhever nettopp den individuelle lykke, retter oppmerksomheten mot surogater av ulike slag og av all kraft forsøker å skjule at det kapitalistiske samfunnet står i veien for et virkelig liv for arbeiderklassen og det arbeidende folket. Om en arbeider drikker seg fra sans og samling fordi presset fra borgersamfunnet blir for sterkt, eller den radikale intelligensiaen tyr til restauranter for å diskutere verdens elendighet passer det borgerskapet utmerket. Alt som leder oppmerksom-

heten og kreftene vekk fra revolusjonen passer borgerskapet utmerket. Derfor blir det egentlig tomme restaurantlivet hausa opp som interessant og spesielle steder blir kanonisert som intelligensians høyborg (Teaterkafeen, Casino) og "in"-steder hvor kjentfolk møtes (Tostrupkjelleren). Skildringa av kafelivet tar en stor plass i den borgerlige litteraturhistoria. En radikalisme som er isolert til kafeene har borgerskapet ingen ting å frykte fra. Det er den ene sida av saka.

Den andre sida er at det må finnes grunner til at kamerater bruker en del av tida si på restauranter. Og det er det nødvendig å forstå, hvis en ønsker å endre på forholda. Det nytter ikke å ta det utgangspunktet som du tar. Les åpninga på innlegget ditt en gang til. Det er småborgerlig moralistisk og sjølgodt. Det er Kristelig Folkepartis linje, for å sette det på spissen.

Det kapitalistiske samfunnet utbytter arbeiderklassen gjennom den direkte produksjonsprosessen og fordi borger-

(neste side)

(Svar til Supolf)

skanet bare er interessert i maksimal profitt, spiller det ingen rolle for dem hvordan arbeiderklassen lever (så framt de har muligheter til å framskaffe nye generasjoner arbeidere). Resultatet av dette er de moderne storbyene med sine uenskelige forhold. Vi skjønner alle til hvorenn sjøl de mest elementære krav på muligheten til å oppleve nær enn utbytting på jobben blir nekte oss. Fordi mulighetene for f. eks. ungdommer er dårlige og stadig blir verre, for restaurantlivet - en sosiale karakteren ved det - en stor betyning. Og dette nytter det ikke å moralisere over. Det har ingen patentløsning og det er bra om flere kateketer blir sett på denne debatten. Og sjøl om dette innlegget til Supolf er moralistisk så peker

det på en del særlig viktige saker for oss. Sikkerheten f.eks. Det er helt sikkert at det er enkelte steder som må være et slaraffenland for SIPO og KGB. Særlig KGB. Og dette er ikke bare et spørsmål om hvor mye olje folk drikker. Det er nok av dem som planrer i vei med interne saker sjøl i edru tilstand. Partisaker skal diskuteres i partiet, på møter og ikke på restauranter. Og kateketer bør også merke seg at enkelte steder er karakterisert som spesielle tilholdssteder for kommunister. Det vil ikke forby folk å gå på kaféer, men oppfordre folk til å finne andre steder og til å redusere besøkene til et minimum.

Rolf.

(VERVEKAMPANJEN fra s. 7)

fordommer og feilaktige ideer. Framgangen har ikke vært enorm, men den har vært tydelig. Vi er sjølsagt ikke ferdig med kampen mot høyrefeila, - den har så vidt begynt, og vi kan og

må stille større krav til oss sjøl både når det gjelder aktivitetsnivå og evne til å føre ut partiets politikk til enda flere. Lykke til med arbeidet!

Rudolf

RØDFRONT-SEIER, ELLER HVA, KAMERATER ?

I septemhernummeret av "Fram For Partiet" ble det sendt ut en oppfordring til medlemmene i Oslo-partiet om å skaffe seg to klipp, og være med på å sikre et nytt Rødfront-semester i DNS. Siden den artikkelen ble skrevet, har situasjonen i valgkampen blitt klarere, og bildet ikke nettopp lysere.

LIIT OM KVANTITETENE

Pr. 25/10 er det solgt drøyt 1800 kort. Dette er uvanlig lite. Våre anslag går ut på at de reaksjonære har minst 500 kort, dette er mye, sett på bakgrunn av at de ved generalforsamlinga i vår bare fikk drøyt 250 stemmer. Det som gjør situasjonen urovekkende, er først og fremst at den reaksjonære mobiliseringa er for oppgående. Et eks.: På møtet 18/10, hadde de gjennom hele borgerpressa mobilisert til storslakt av kommunister i forbindelse med løgnkampanjen om vår linje i Hitra-arbeidet. Møtet ble et klart politisk nederlag for dem, de ble tvunget til å dementere sine værste løgner osv. Men i motsetning til det som har vært resultatet av slike kamper før, ble den reaksjonære blokka ikke demoralisert av nederlaget. Tvert om, på det neste møtet stilte de igjen med flere hundre.

INNHALDET I REAKSJONENS ANGREP.

Kloke av skade ser det ut til at de reaksjonære har lært at det er lite å vinne på å kjøre "verdikonservervativt" og "lib'èralt". Profilen deres er mer åpent reaksjonær enn på lang tid, og primitiv, svært anti-kommunisme er hovedlinja deres. I kandidatstyret sitter folk som er medlem av Per Danielsens nystifta "Moderat Ungdom", og politikken deres bærer tydelig preg av at de appellerer til de bruneste elementene som foreløpig befinner seg utafør NUF. De er f.eks. for oppsigelsene av Hammerverk-arbeiderne, mot oppsigelsene av ny-nazistene i Sporveien. Dette er saker DKSF lenge har stått for, men det nye kandidatstyret har formulert anti-kommunismen som sin hovedlinje på en klarere måte enn tidligere. Dessuten har de vist stor oppfinnsomhet og taktisk dyktighet i å etablere "anti-ml-fronter", hvor bl.a. AUF har spilt en vesentlig rolle.

HVA STÅR RØD FRONT FOR ?

Gjennom flere år, og i kamp mot både den åpne reaksjonen og ulike opportunistar, har Rød Fronts linje blitt meisla ut. Idag er de viktigste punktene i politikken vår kampen mot de to supermaktene, kampen mot det nye nazist-partiet som er under oppseiling, kampen mot Franco-fascismen - for FRAP og ETA, kampen mot kriseforlik - for arbeiderklassens og småbøndernes interesser i f.eks. statsbudsjettet, og kampen mot ny-McCarthyismen på arbeidsplassene, der særlig Hammerverk-saka står i brennpunkt. På alle disse områdene er det reellt en stor betydning å ha et rødt DNS. Ta Spania: Alt samme dag henrettelsene fant stedvar det, med utgangspunkt i et DNS-møte, mulig å mobilisere innpå 1000 anti-fascister i en militant demonstrasjon mot boddell-ambassaden - en demonstrasjon som fikk omfattende pressedekning. Ta Hammerverk-saka: I tillegg til de initiativene som er tatt, vil det første lørdagsmøtet etter en eventuell klassesdom bli brukt til et mobiliserings- og solidaritetsmøte.

DET ER MED UTGANGSPUNKT I DISSE KLASSEKAMPSAKENE VI TRENGER DNS, IKKE SOM ET INTERNT DISKUSJONSFORUM FOR STUDENTENE !

NOEN VANLIGE INNSENDINGER

"Nå må studentene greie seg sjøl, og ikke bare satse på hjelp utafra".

- Det er riktig at det først og fremst er de progressive og kommunistiske studentenes oppgave å sikre DNS, og mye kan sikkert sies om måten de har løst denne oppgaven på. Men DNS har betydning langt utover Universitetet. Det har borgerne innsett, de bruker den landsomfattende pressa si fullstendig hemningsløst i denne kampen, det kan enhver som leser "Aftenposten" og "Arbeiderbladet" se. Hammerverkarbeiderne, telefonsentralmontørene og andre kjempende grupper har forstått det på sin måte, og veit å bruke DNS aktivt i klassekampen. Skal partimedlemmene ligge etter i denne forståelsen?

"Når det gjelder DNS blir det ropt "ulv,ulv" hvert semester, men vi vinner jo med stor margin."

- Det er en kjerne av sannhet i at den interne mobiliseringa til DNS har vært sjablongpreget, det er så. Men viktigere en det, er at argumenter som dette dekker over en usunn, og i praksis reaksjoner tendens til å ta seirene på forskudd, til å undervurdere fiendens krefter og overvurdere våre egne. Det viser en totalt manglende forståelse for hvilke klasseinteresser som står bak de reaksjonære. De rår over nesten ubegrensa ressursser, det har vi sett før. De har hele pressa på sin side, de er hverken plaga av mangel på penger eller betalt arbeidskraft. Dessuten: Anti-kommunismen deres er "tidens tegn". Kamerater på arbeidsplassene har vel ganske bittert fått erfare at slik demagogi har gjennomslagskraft blant arbeidere. Det er ingen grunn til å vente at vakkende lag blant studentene skal være bedre rusta.

Troen på at vi vinner "uansett" representerer den største trusselen mot et fortsatt rødt DNS! Lær av arbeiderklassens hundreårige kampfaringer: Forakt fienden strategisk, ta ham dødsens alvorlig taktisk!

PÅ DENNE BAKGRUNN GJENTAS OPPFORDRINGA OM AT ALLE PARTI-KAMERATER SOM HAR ANLEDNING TIL DET SKAFFER SEG TO KLIPP OG STEMME FOR RØD FRONT PÅ GENERALFORSAMLINGA 29.NOVEMBER ! SISTE FRIST FOR KJØP AV MEDLEMSKORT ER 15. NOVEMBER."Klassekampen" bringer hver uke opplysninger om tema for lørdagsmøtet.

ARBEIDERKLASSENS INTERESSER SKAL FORTSATT LEDE DNS !!!